Boris Sirotić, Pozdravna riječ. Arhivski vjesnik, 32/1989. sv. 33, str. 9—10.

Boris Sirotić

Potpredsjednik Skupštine općine Buzet

POZDRAVNA RIJEČ

Osobno sam počašćen što mogu u ime Skupštine općine Buzet i svih građana Buzeštine pozdraviti ovaj uvaženi skup organiziran u čast djela našeg Buzećana, akademika prof dr. Dragovana Šepića.

Dragovan Šepić se 1907. rodio u Buzetu gdje sa sestrama Bosiljkom, Leonorom i Nevenkom te bratom Nadanom provodi djetinjstvo i završava osnovnu školu. Otac Vinko, nadučitelj pučke škole, bio je istaknuti pedagoški radnik koji zajedno s istarskom inteligencijom doživljava teške dane talijanske okupacije Istre nakon 1. svjetskog rata.

To su i razlozi da Dragovan gimnaziju polazi u Karlovcu i Zagrebu. Vraća se u Istru s namjerom da tu radi, ali kada uviđa da to neće biti moguće bježi u Jugoslaviju 1928. te se upisuje na pravni fakultet na kojem je 1933. i diplomirao. Zapošljava se u Ministarstvu vanjskih poslova kraljevine Jugoslavije. U okviru ministarstva radi u Sofiji i Londonu, a od 1944 — 1945. šef je kabineta vlade dr. Ivana Šubašića. Poslije rata radi kao znanstveni radnik i redoviti sveučilišni profesor, a postaje i redovan član JAZU. Akademik prof. dr. Dragovan Šepić pisac je mnogih knjiga, a zahvaljujući autorima današnjih saopćenja upoznat ćemo još bolje rad čovjeka kojim se ponosi Buzeština i Istra.

Ovaj bih skup samo s nekoliko rečenica pokušao upoznati sa zavičajnom općinom našeg akademika kakva je ona danas.

Na 346 km² živi 7.340 stanovnika tako da je s dvadesetak stanovnika na 1 km² najslabije naseljeni dio Istre. Prvi poslijeratni popis 1948. godine bilježi 14500 stanovnika. Tada počinje jaka ekonomska migracija stanovništva u susjedne razvijenije centre.

Budući da je privredni razvoj kasnio za susjednim središtima, stanovništvo se u potrazi za zaposlenjem naglo selilo da bi se do 1971. prepolovilo. U tim vremenima postavljalo se i pitanje opravdanosti opstanka društveno-političke zajednice.

Nakon takvog slijeda događaja uz pomoć šire zajednice kreće se u intenzivan privredni i društveni razvoj, s kojim se zaustavlja odselja-

vanje stanovništva, počinje školovanje vlastitog kadra i naglo raste broj zaposlenih radnika.

Danas u općini djeluje desetak većih radnih organizacija, mala privreda sa 250 nosilaca obrta te prateće organizacije društvenog značaja. Najveća RO sa 500 uposlenih je CIMOS, čija je osnovna djelatnost proizvodnja automobilskih dijelova za CITROEN.

Ukupan broj zaposlenih na području općine danas iznosi 3400 radnika što u odnosu na ukupan broj stanovnika govori da nemamo nezaposlenih.

Razumije se da i pored ovakvog privrednog razvoja komune još uvijek imamo i problema, no tko ih danas nema?

Osnovni pravci budućih aktivnosti su konsolidacija privrede, turistička prezentacija ovog područja te aktivnije usmjeravanje mladih na visoko stručno školovanje koje suvremena tehnologija sve više traži.

S ponosom mogu istaći da u našoj sredini nemamo nacionalističkih ni drugih pojava niti idejnog zastranjivanja te u tom pogledu možemo poslužiti kao primjer ostalima.

Na kraju zahvaljujem organizatorima, Arhivu Hrvatske i Povijesnom društvu Hrvatske, što su nas pozvali i želim uspješan rad ovom kolokviju, a posebno našem dragom profesoru.